

umor și satiră

ABONAMENTUL:

Pe an Lei 50.—
 Pe 1/2 an > 25.—
 Pe 1/4 an > 15.—

Redactor: TEPELUȘ
Redacția și administrația
SIBIU
 Str. Regina Maria Nr. 1.

Anunțuri se primesc după în-
 : voială. :
 Prețul unui exemplar 2 lei.

Manuscrisele și abonamentele să se trimească la adresa: „PUIUL CALICULUI” Sibiu Str. Regina Maria 1.

Pe tren, — în inspecție.

Clasa I.

Scaune de barșoane,
 Dame cu zorzoane,
 Buzesmalțuite,
 Obrazefestite
 Mirodeparfumuri
 Exploziiși fumuri,
 Ciocoi vechi și noui
 Mirodeusturoi,
 Stăpâni de lupanare,
 Hoți de buzunare,
 Mari acționari,
 Mulțimilionari,
 Pișicheri, samsari,
 Înțelepți, magari,
 Bătrâni ca pe soclu
 Copii cu binoclu
 Tineri 'mbatrâniți
 De preamult foc fripți,
 Mirese,
 Metrese,
 Intr'un tura-vura
 Blastamă caldura.
 Greu politizează
 Și se amuzează,
 Critică,

Siartica,
 Preamaresc,
 Ciopârtesc,
 Legile țării
 Baile mării.

Se vorbește:
 Ungurește,
 Franțuzește,
 Nemțește
 Ceva românește,
 Inșă în jargon
 Cușer din »Pardon«

Clasa II.

Lume nacăjita,
 Nervoasă, pripită.
 Dame, damicele
 Cu zestrea pe ele:
 La gât cu mărgelile,
 În deget inele,
 În urechi cercei
 Grei și ușurei.
 N'au uitat
 (ar fi păcat)
 Să nu se feștească
 Să nu-și mângălească:

Buzele,
 Falcile,
 Sprâncenele;
 Vorbesc între ele:
 Că se duc la băi,
 Că-s bărbații rai,
 Iși varsă amarul,
 Că e mic salariul,
 Că e grea viața,
 S'a scumpit piața.
 Fumează,
 Flirtează,
 Iși arată tuturor
 Brațarele mânilor
 A pulpei felie
 Ca 'ntr'o pravalie.
 Bărbații cetesc,
 Se gândesc,
 Socotesc,
 Rar dacă glumesc.
 Cum s'o scoata
 Luna toată...
 Desfac din pachete:
 Ceapă, crastavete,
 Slănină, salama
 Foamea și-o întrama...

 Lume cu păcate
 Bilet jumătate.

Clasa III.

Jos în fața scării
Biata talp'a țării
Greu se chinuește
Fiindcă plătește.

Are orice vreți
Sape și lopeți,
Coșuri cu bureți,
Smeură, căpșuni,
Și saci cu cărbuni;
Coase,
Fete frumoase,
Barbați supti de vânt

Miros de pământ.
În căldura mare,
Vorbesc de rozoare,
De ogoare,
De bucate,
Și păcate,
De vii și de morți,
De trageri la sorți;

Se 'mbulzesc,
Calătoresc:
La spital,
Tribunal,
La doftor,
În obor,
La perceptorat,
Sau orfelinat...
Se roaga, injură,
Cântă, bat din gură...

Nici unul din ei,
N'aleargă la băi!

I. Calapăr.

controlor de tren pe jos

Ce nu se poate...

Să te chieме Rău și să ai
suflet bun.

*

Să trăești în concubinaj și
să preamărești taina căsătoriei.

*

Să fii sincer, om drept și
toată lumea să te iubească.

*

Să iubești pe două, care să
fie prietene între olaltă.

*

Să-ți plătești regulat abona-
mentul la Puiul Calicului.

*

Să fii funcționar de stat și să-ți
primești regulat leafa.

Raport mizericordios

E cam' mult decând »Calicul« nu și-a mai făcut raportul,
Toți credeau că 'n Vintileanca »simulează« azi pe mortul
Ori că valul de căldură l'a topit prin vr'un ungher
Sau că vr'un grozav mister
Se ascunde sub această dispariție suspectă.

Informația corectă,
Dată azi prin »Buletinul« siguranței generale,
Cum vedeți, e următoarea:
Cam prin zece ale lunii lui Cuptor, — pe cât îmi pare
Auzind de sârbătoarea
Marelui Andrei Șaguna din Sibiiu și Rășinar
A pornit-o 'n cet și rar
Ca în ziua de Sâmpetru chiar *de visu* să constate
Dacă bardul Eminescu a avut, ori nu, dreptate
Când a scris acele versuri, — indignat pe-atunci și el
Că »de-asupra groapei tale va vorbi vr'un mititel
Nu slăvindu-te pe tine, — ridicându-se pe el.

Da! aceiaș comedie de ambițiuni mărunte
S'a jucat sub umbra deasă în sătucul dela munte,
Profanând sârbarea sfântă prin politica năroadă
»Șefu«-a vrut să se prezinte și aceea fără coadă,
Findcă opozanta coadă dacă 'ncepe-a se mișca,
Corpu 'ntreg, — în altă parte, — rău miros va 'mprăștiă.

A urmat apoi Poiana, — sat frumos în miez de codru.

Nici aicea n'a fost modru
Să nu dea Calicul față cu-al său prieten bun: *primarul*
Cu »flocșii«, cu notarul,
Cari în haine de paradă, decorați, urbanizați,
Îți părea că-s injectați
Cu un ser de sfântă pace și de dulce potolire.

Fălăiau în largul zării steaguri mândre de unire
Iar din șirul de căruțe domni, țărani, meseriași
Coborau, având în frunte pe istoricul Lupaș;
Toți cu suflete curate au venit în vârf de munte
Să aducă închinare celor cari în lupte crunte
Au picat pentru 'ntregirea și mărirea României.

Din Poiana, în spre seară cu toiagul pribegiei
Către splendida Sinaie și-a schimbat itinerarul
Spre-a vedeà cum domnul Beneș și cu Duca cancelarul
Stau cu Nincici pe terasa unei renumite vile
Sfătuind cum să croiască soarta debilei copile,
Soarta »Micei Infelegeri«, ca din mică cum e azi
Să o facă mai perfectă în desișul cel de brazi;
Duca pretindea drept zestre datoria ungurească,
Beneș ar fi vrut ca zestrea altcumva s'o ticluiască,
Nincici stăruia ca Beneș pe la Ligă s'o 'ntroducă,
Spre-a ajunge între nații cea mai gingașe duduca,
Cuscrul Ionel la toate da din cap cu reverențe
Căci era cuprins în ghiara unei crude somnolențe.

Printre mese și banchete cu toaste, — printre stâni
Au mai pus ceva la cale pentru față aști tătâni
Și anume: să 'ngrijească de Bulgar și de Muscal
Să nu cumva să se 'ntindă vreodat' la... cașcaval
Căci sunt cam dintr'o bucată aști flăcăi cam nătărăi,
Ba sunt negrii și la mațe; dușmanoși, tirani și răi,

Pentru Ungur deocamdată n'am luat nici o măsură

Nu vrea el să-i intre iară oaspeții în bătaură.

Despre toate celelalte s'a 'ntocmit alte rapoarte
Deocamdată las Sinaia și... mă 'nchin cu sănătate.

Tepeluș.

Din părțile Brașovului

Un proces verbal mai mult
de cât clasic.

Acest proces verbal s'a luat în
sedința circumscripției electorale a
Branului în ziua de 31 Februarie a.
c. în localul obișnuit: restaurant
Liukvaszy — imediat după prânz.
Prezenți: Președ Flaimuc, Notarul
„Predușului”, Ulciucută, cassarul
„Parșiveniei” Flencheș; — apoi mem-
brii: Cărăbus, Mucărul Milian; Fis-
tichi, Chivuța cu Păscălia, Victorică
M. și Dr. Macelărescu.

PREȘED. FLAIMUC: On. A-
dunătură! Cu o deosebită indignare
vă aduc la cunoștință, că fiind azi
zi de târg și deputatul nostru de
față, chiar aci cu noi la masă, după
cum ați văzut, a avut nerușinarea
a plecă fără să plătească consumația.
Conform statutelor ar trebui eschis
din camera deputaților ca un om fără
caracter, sgârcit și sfrijit, care nu
mai poate fi deputat. Singur eu sunt
de caracter! Pronunțați-vă!

NOTARUL ULCICUȚĂ: Dlor!
Eu sunt notar la „Predușu” și cunosc
foarte bine statutele. Iată vă cetesc
§ 25. „Alesul poporului să fie deob-
ligat a participa în fiecare zi de
târg la Bran și a plăti consumația
hăloșilor, hămeșiților și a tuturor
„Nevoilor” iar la caz că nu se prez-
intă din cauză de „vis major”, să
fie eschis. Așa sună On. adunătură
acest §. Eu însă propun să nu fie
eschis — ci numai admoniat. Dar nu
așa cum mi-au admoniat pe mine,
căci mie mi-au aplicat §-ul 25 în in-
tregime, — de-am sburat afară din
local. Dacă va deveni „recidivist”,
sau „renitent” atunci îi vom aplica
fără cruțare „Statutele”.

CĂRABUȘ, FISTICHI ȘI MU-
CĂRUL MILIAN: Propunem să fie
îndată eschis.

VOCI: Nu primim odată cu
barba!!!

CHIVUȚA: Propun următorul
amendament: De azi înainte depu-
tatul Ioniță, — lucrător socialist la
fabrica de celuloză liberală din Cu-
cutyn în etate de 26 ani — deci cum
e mai tare, — să fie deobligat a
participa în fiecare zi de târg la
Bran și a plăti onoratei adunături
consumația din acea zi. Mai de-
parte ca să nu mai poată fugi în
mod clandestin, — cum a făcut azi,
— să subscrie o poliță de 50 000 Lei
și să o dea dlui Ulciică în mână spre
păstrare. (Se înțelege această poliță
i-o restituim când vor crește urzici
în pivnița dela Fritzojka). (Intreaga
adunare aplaudă frenetic).

CHIVUȚA: Acest conclud e
deobligat al subscrie îndată — căci

i-l va prezinta vrednicul nostru no-
tar Ulciucută. Apoi se va lua o copie
și va legaliza-o tânărul Flencheș și
se va păstra în Păscălia din Predeal.

CĂRABUȘ: Ați făcut socoteala
fără birtaș. Acela nu va fi așa „amo-
rezat” ca să se bage în bolboacă.

FLAIMUC: La caz că nu se
va supune și nu vrea să subscrie
deputatul acest conclud cu aceste
condiții bagatele, imputernicim pe
dl Ulciică și Flencheș să-și adune
dezertorii și tâlharii de prin munți
cu cari au făcut negoate cu boi în
1915—18 și să pândescă odată pe
deputat și să-i dea o bătaie straș-
nică. Dar mai ales Ulciică să ia con-
tact cu Zsigmond — căci mai de-
parte știu ei ce să lucre.

Semnat și subscris în fața in-
tregii adunări.

Președ. Flaimuc m. p. Notar Ulciucută m. p.
Cassar Flencheș m. p.

Rubrica Ocnei-Sibiului.

Lui Iov Costin.

(care a prins în reușite caricaturi
pe bărbații de seamă ai Ocnei).

Marile figuri din Ocna
Tu le-ai prins c'o trăsătură
Făr' să bănuiești c'acolo
Totul e-o caricatură.

Unei fetițe.

La terasă într'o seară
Te-am văzut, — pe când mâncai
Untul, — și cu-a tale buze
I-l topiai și îl roșiai.

Doctorului Sturza.

Pe terasă ori prin lacuri
Mulți oftează: of, of, of,
Cerând proniei divine
Să te schimbe 'n Woronoff.

Administratorului Cosma.

Cassa, chei, odăi, bilete
Și cucoane cu capriț
Le rezolvi mișcând ca verbul
Și 'ngrijești de midinete
Iară seara-admiri superbul
Parc, din baia ta de... *șpriț*.

Strădălnicului Bibu.

Bibu știe că bibanul, —
Chiar șalăul, — doar cu vin

Ori ce bun creștin îl udă
Spre-a 'notă numai în plin;
Bibu chiar și biberonul
Când îl umple la popice,
Făr' să-i pese de partidă,
Bibu tot «bibamus» zice.

Restauratorului Kovacs.

Nu mă mir că la tocană
N'ai piper de aruncat
Când la prețuri, până astăzi, —
Ești atât de... pipărat.

Unui vizitator »pumuntean«.

Când văd cum din cantitatea
Cea de nas, sfidezi cumplit,
Să răscoală 'n min' o poftă
Să mă fac... antisemit.

Unei babe moderne.

Te frământă neliniștită
Și ce cauți nu găsești,
Revoltată astăzi vezi că:
Balta Ocnei n'are pești.

Chiuitură fără strânsătură.

Marioara din Târșoi,
Are zestre patru boi,
Are și moșie mare
Dar e hădă de spinare.
La limbă e cumpătată
Parcă e vită 'ncălțată,
E rumenă, sclipitoare
Par' că e 'n cură de soare
Fețișoara ei:
Peana corbului,
Ochișorii ei
Ca la un broscoiu.
Flăcăii zestrea pețesc,
Și pe ea nu o voesc.

Papăgoi.

Lui Petrea Dascălul.

autorul volumului „Intre sat și oraș”.

Din Oriat pân' la Sibiu
Un amor cam buclucaș
L'a pornit din nou pe „Păta”
«Intre sat și 'ntre oraș»

Dascălilor maghiari.

dela cursurile de limba română.

Dascălii maghiari la cursuri
Azi constată cam mânăniți
Că e greu să 'nveți buestru
Căii prea îmbătrâniți.

Stan Vorbălungă despre cinste și omenie.

Cinstea și omenia sunt ca niște flori frumoase, care cresc numai prin unele locuri. Asta o spun poeții și scriitorii. Eu, ca unul, care mă ocup foarte mult cu toți ramii economici, zic că asemănarea nu e chiar potrivită. Căci mă rog: dacă cinstea și omenia ar fi ca florile, atunci ele s'ar înmulți mai repede în țara noastră, din sămânța scuturată din aceste flori. Ori nu vedem noi, că lucru stă tocmai de-a 'ntoarșele?

Eu mai bine aș asemăna cinstea și omenia cu petrile vadului, cari rosiogolite de valurile râului, se macină mereu, prefăcându-se în năsip.

Să am iertare, dacă în capul meu de bostan, așa se zămislesc ideile. Și ca document, să aduc o pildă, ca să nu spuneți, că vorbesc din foale, când eu vorbesc din gură.

Un om era pus să păzească avutul unui sat mare. Avea sub paza sa tot ce-a putut

avea satul mai bun, mai scump, mai de preț. Și omul păzitor grija de această comoară mai bine ca de ochii lui din cap. Căci zicea în gândul său: decât se piară ceva din averea pusă sub paza mea, mai bine să pier eu. Dacă pier eu, lumea nu mă va bănuși că am fost necinstit. La din contră, îmi va pune toată greutatea neomeniei în cărca mea.

Dar s'a întâmplat ca unul dintre săteni să lăcomească la această comoară. Și fiind unul dintre aceia, cari cred, că dacă nu ești prins cu mâna în sac, chiar dacă ai furat, tot de omenie rămâi, s'a apropiat în întunecul nopții de locul cu norocul. Dar când se-și vâre ghiara 'n comoară, treazul păzitor îl înhață de guler.

A doua zi zarvă și mare tărăboi în sat. Lumea de rând, cerea pedepsirea hoțului. Dar s'au strâns în sobor înțelepții satului — toți oamenii de omenie, — și după mult sfat și

după o lungă bătae de cap au hotărât altcum.

— »Păzitorul e vinovatul« — și-au zis cu toții. »Nu trebuia să descopere încercarea de noaptea. E un răutăcios, care vrea se pape omenia altuia. Dacă tăcea, nu mai știau toți proștii despre glu-ma celui prins.«

Pe păzitor l'au dat afară din slujbă și l'au pus în rândul celor fără de cinste, iar Ingerașul de hoțșor se bucură de mare trecere înaintea celor cinstiți.

Iată pentru ce nu știu eu bună și potrivită asemănarea omeniei cu floarea. Căci floarea păzitorului s'ar fi scuturat de sămânța, din care ar fi crescut tot cinste și omenie.

Nu! Cinstea e un bulgăr, care apucând în vârtejul și repezeala apei, se macină, se sfarmă prefăcându-se în nimica.

Păzitorul dacă nu ajungea în valul discuțiilor nu-și măcina cinstea așa îngrabă.

Mulți zic că bietul păzitor nu-și cunoaște satul, deși neam de neamul lui în acest cuib s'au născut.

Aveți și Dvoastră asemenea pilde de spus? Eu cred, că da!

I. Calapăr.

Telegraful Sibiului.

Mulți se mira, cum Marconi
A putut se inventeze
Fără sârma telegraful,
Ca el se funcționeze!?

Fără sârma, — calea-valea,
Dar fără de baterie
Telegraf, — numai Sibiul
Are unul din... hârtie.

I. Calapăr.

Rugare...

Rugăm pe acel Prea Sfânt părinte din București, care în zilele trecute schimbându-și preoteasa din greșală, sau altă sminteală, se binevoiască a veni la noi, pentru a ne predica despre sfânta taină a căsătoriei.

Poate va fi sincer să ne spună, că a fugi cu nevasta altuia nu e nici un păcat.

Mai mulți credincioși de pânura Sfinției sale.

Colac și Pupăză

— prin Țara Hațegului. —

Colac: Să ai noroc soațe, și coarde la violină.

Pupăză: Mulțam d-tale. Să-ți crească barba lungă să nu poți juca la baluri.

Colac: Ce ești așa trist soațe? Doar ți-sa întâmplat ceva?

Pupăză: Mulțumită călugărișelor din Așeg (Hațeg) că nu mi-sa întâmplat nimica. Doară, că sunt foarte obosit.

Colac: Auleo, doar nu ai înconjurat pământul cu hydroplanul.

Pupăză: Nu... așa cuminte nu sunt, dar am pățit o prostie mare.

Colac: Îți dau gură de apă numai să mi-o spui și mie.

Pupăză: Apoi încă în anul 1923, cam prin 22 Iulie sara, s'o făcut odată la Așeg un bal cu joc și dans. Așa zău. Un tambal, aranjat de călugărișele din loc.

Colac: Da. Așa. Le cunosc eu foarte bine.

Pupăză: Așa soațe dragă. Apoi să fi văzut o lume mare și multă, de să te ferească cel de sus și cei de jos.

Colac: Știu eu soațe. Așa cum e obiceiul în țara cănelui*.

Pupăză: Apoi călugărișele astea, au mai adus și o bandă de... să-i fi auzit soațe căăștia cum cântau, îți luai lumea în cap. Te duceai până la Budapesta, că numai acolo să mai cântă așa frumos românește. Până dimineața nu le-a mai rămas nici o coardă pe ceteră nici păr la arcuri.

Colac: Și?..

Pupăză: Și apoi să fi văzut soațe la jocuri. Din «sărdăș» și «polkă» nu mai ieșeau. Știi vorba vine. Aranjare domnească... de călugărișe.

Colac: Dar străini au fost?

Pupăză: Fost soațe, fost. Și din Valea Jiului și chiar și din Lupeni.

Colac: Doar nu a fost știi. „domnișorul” ăla mic brunet? Nu știi sigur dar par'că „Corneluș” îi zic fetele.

Pupăză: ăla, ăla, mîncal'ar frumosu... Apoi soațe dragă, să zice că „Corneluș” ăsta o vrut și el să joace un joc românesc și a rugat pe un domn cu pricina că dacă se poate să-i zică lăutarii un joc românesc. Dar înzadar. Așa zău. Să zice că în țara românească să fac mari mi-

nuni. Și iată drag minunea minunilor, că de seara până dimineața la sfârșitul balului s'a jucat și dansat numai ungurește.

Colac: Mîncă-i-ar rușinea să-i mînce. Dar cum de le-a mai rămas piele pe nas?

Pupăză: Lasă soațe dragă că o să le fie acum.

Colac: Să ai noroc soțe.

Pupăză: Mulțam d-tale, fiindcă și eu alerg până la Baba Hârca ca să-i țesele oleacă.

Fascia la... Lupeni.

În Lupeni e mare fierbere. Decînd a venit lulică dela Ministerul odihnii și al oboselii publice, par'că e altul. Nu știi ce e cu el. L'a atacat cumva căldura dogoritoare a Bucureștilor sau a mîncat papricaș de ciuperci pe-acolo, fiindcă ziua n'treagă face planuri cum să croiască cămăși negre și cum să alcătuiască oastea lui Musolini, par'că ar fi vorba de mîsa-linii.

Astfel într'o bună zi lulică s'a dus la Casina Lupenilor să joace durch-marș.

Naiba știe însă că în loc să joace, începuse să-l frămînte gîndul încît credeai că se topește cu gînd cu tot.

Dintr'o dată însă se oprește și cu glas tragicomic strigă celor de față:

Fraților, cum merg lucrurile nu merg bine. E timpul ca să avem și noi ce au popoarele civilizate. Oare de ce să aibe numai Italienii fasciștii lor iar noi să nu-i avem?

Vă propun deci să ne facem cu toții fasciști. Pentru asigurarea consemnului, — care e cămașa neagră, — Georgică a zis că dă glotul necesar. Secretarul ghinărar Paulică-inglezul, ca unul care e scutit de măturarea drumurilor, a primit să fie și el membru. Cei cari n'au primit glot pentru cămașile sunt obligați să lase cămășile pe ei atîta timp până se vor înegri din oficiu.

Păcat că n'a fost și Musolini de față că se prăpădea de răs.

Unui isteric

care pretinde să fie „fruntea cozii”.

Pentru că te-a pus la coadă Undeva, — te-ai supărat; Supărarea deci îți vine Din cel creier constipat.

Urzică Scandalografescu despre criză.

Criza, — despre care se vorbește atât de mult la noi, — este și ea de mai multe feluri. Fiind de mai multe feluri ea atacă deopotrivă pe bogați ca și pe săraci, pe deștepti ca și pe proști, pe politicieni ca și pe țărani, etc.

Astfel sunt crize de nervi, crize financiare, crize politice, crize de soacre, crize agricole, crize de alimente, crize de speculanți, crize de spanac, de bumbac, de gogoși, de hârtie, de numerar, de derbedei, de oameni mari, de politicieni și... dar mai bine tac fiindcă n'aș mai isprăvi nici până mâne, înșirând toate crizele cari cresc pe roditoarele noastre plaiuri.

Mă mărginesc să dau doar câteva exemple de crize, peste cari am trecut în cursul verii, care acum e cam pe fundul oalei.

Întâi a fost criza guvernamentală, survenită prin sarcina ministrului de interne.

Membrii familiei guvernului liberal nu au putut cădea de acord asupra paternității rodului, care urmă să ia ființă sub forma unei re-forme administrative.

Ionel, în calitate de tată, avea bănueli că rodul vine la botuzul votării înainte de vreme, adevă e șeptilic, Vintilă n'a vrut să-i voteze scutecele necesare, Conu Alecu nu era dispus să-l boteze iar Georgel Mărzescu se certă cu ceilalți pentru moșit. Astfel

nou nenăscutul făt, — care eră să se chieме *reforma administrativă*, — a rămas, între atâtea moașe, cu... proiectul nevotat.

Din această nepotriveală s'a deschis criza guvernamentală.

Odată deschisă această criză a fost mereu alimentată cu marile succese financiare ale visternicului Vintilă în străinătate, care s'a dus cu punga plină și s'a întors cu ea goală, cu și mai marile succese ale vizirului Ionel în lovitura Kemalistă ce a vrut s'o dea opoziției la sărbările din Rășinar, cu succesele lui Conu Alecu dela Craiova și lași și așa mai departe.

Dacă vor continua și de aici înainte aceste succese, o să vedem cum va domni cea mai deplină armonie între conducătorii liberali iar acordurile vesele ale acestei armonii vor avea un splendid final de... cântări funebreale.

Criza de numerar o simte numai acei cetățeni din țara românească cari sunt mulți la... număr. Intre aceștia pot număra pe cei cari primesc nefix leafă fixă, pe cari primesc fix răbdări prăjite și pe acei cari primesc promisiuni nepromițătoare. Aceștia nu se pot plânge de numerar în copii și în partea care acopere creștetul creerului.

Criza hârtiei o simte deocamdată Banca națională, Smara și fabricile de hârtie igienică.

Despre celelalte crize, altădată.

Scânteii din cremenea lui Amnar.

Sunt unele târâtoare bipede, cărora dacă le apeși nișel pân-tecele buhăvit de parvenire, încep să improaște murdăria sufletului lor.

Intocmai cu și ploșnițele.

N'ați văzut bestia sătulă cum mârâe lângă mormanul de carne, pe care nu-l mai poate mânca?

Intocmai ca și bestia umană...

Când aruncați pisica dela lapte spre a cădea din nou cu botul în carne, gândiți-vă la politicianul nomad.

Sunt unii cari pățimesc de boata toastelor ținute la orice ocazie. Acestora ar trebui să le deie medicii leacuri pentru râte limbistica, combinate cu picături pentru anemie suflească.

Cănele din curte latră pe cel de-afară. Când însă cel de-afară ia locul celui din curte, se schimbă și rolurile în privința latratului.

Acelaș raport între proprietarul devenit chiriaș și chiriașul devenit proprietar.

Cel care e mic la suflet e mare în patimi..., mărunte.

Ospățul „Micei Înțelegeri“ dela Sinaia

— parodie coșbuciană. —

E lung pământul, — ba e lat
Dar ca al nostru de bogat
Pământ, în toată lumea nu-i
Iar cin' nu crede, — treaba lui,
Acela e la cap hai-hui
Far' aluat.

Și doar a fost atât de des
Calcat, de lifte mai ales,
Dar într'al anilor șirag
L'am apărat căci ne-a fost
drag
Dela nepot pân' la moșneag
La munți și 'n șes.

Acum, când dat-a Domnul
sfânt
Sa întregim acest pământ
Sa-l facem stâncă de granit,
Surate mândre au venit
Sa stea cu noi la povestit
Doar un cuvânt.

Dar cum povestea s'a încins
Intr'al Carpaților cuprins,
Când vorba s'a pornit în plin
A noastră țara 'n semn divin
O ramurea de maslin
Atunci a 'ntins.

Și cum al păcii sfânt record
E dus la Beneș de la Nord,
Nici Nincici dela Miazăzi
N'a vrut a se împotrivi
Și chiară dela prima zi
Au fost de-acord.

Au mai sosit în fapt de zori
Și gazetari și scriitori
În spre Sinaia și Bușteni,
Francezi, Englezi, Italiani
Și diplomați și alți curteni,
Chiar Spanioli.

S'a 'ncins pe Prahova atunci
Un svon de limbi; și 'n grele
munci
Ma frământam să-i înțeleg
Ce tot vorbesc și ce tot dreg
Caci era babilonu 'ntreg
Prin cele lunci.

Polonul sta colo și el
Pe din afara, — singurel,
Pe semne n'a fost învitat
Sa stea cu ceilalți la sfat,
Cu Beneș ci-că e certat
De multicel.

Nici Grecul n'apațit mai breaz,
A stat și el pe la pârliaz,
Necazu-l podideă în val
Vazând norocul dat de mal
Și-atunci ofta: Kemal, Kemal,
Cu-adânc necaz.

Dar cei din casa s'au gândit
Și lucru bun au potrivit
Ca: Grecia să nu-i mai bata
Lui Kemal azi alvița toată
Caci iar o poate pați lata
'n Rasărit.

Polonul să nu prearâmneasca
La ciorba acra muscăleasca
Căci Rusia cum e 'nroșita
Și de un timp nesabuita
Va face ciorba înroșita
Cu foc și iasca.

Astfel Ruși, Bulgari, Maghiari,
Ba chiar și Turcii cu șalvari
Când la poarta din Balcani
Vor vedea pe-ai noști curcani
Stând de paza năzdravani
Vecinic tari,

Poate foaia vor întoarce
Potolind pofta rapace
Și cinstind a păcii straje,
Mai de frică, mai prin vraje,
Amuți-vor a lor șarje
Pentru pace.

*

Când conferința-au isprăvit
S'au pus cu toții pe horit
Și-apoi la mese lungi și mari
Cel diplomați și ghinării
Au și pornit-o cu Cotnari
Cătră sfârșit.

A fost atâta chiu și cânt
Dar când Calicul la cuvânt
S'a ridicat dintre meseni
Sa spună de prin alte vremi,

O coropiște 'n burueni
Facându-și vânt,

A zis cu glasul raspicat:
«Boeri, ce stați aici la sfat
Sa știți ca pace nu mai are
Decât acela care-i tare
Și asta cred că fiecare
Ați constatat...»

Atunci Calicul indispus
Toastul la 'ncheiat nespus
Și-apoi pahar după pahar
Golind nectarul de Cotnar
Cu sufletu 'ncărcat de-amar
Încet s'a dus.

I. Bucalicul.

Șloim și Ș-ul.

Tatăle, mamăle, Moșele, ah,
S'a născut un pirigraf
Un pirigraf, ah vai, vai,
N'ar avea parte de Rai
Acel care l'a croit
Un pirigraf așa scrintit

Pirigrafui zice-așa
Căi opriți dumineca
Să deschizi cumva crâșma
Și nu se face gheșeft...

Apoi asta nu-i cu drept
Dacă bôltul stă închis
Cum v'oi putea vinde gris
Și chibrit și fotoghen
Și dohot și undelemn
Cum putem face parale
Pentru Rifeă și Ghidale
Ba se mai rămăe încă
Se facem din ghischi șuncă,
Ah vai vai mama meu,
Ah vai vai tata meu
Că de ciudă, zic și zeu,
Tremură barba mereu.

Ce și ghindești dumnița,
Ah cât ține Sâmbăta
Jidani toți stau legați
Și'n curele ferecați
Că Moșele la talmud
Așa serie, — cum aud;
Iar chind trece Sâmbăta
De vine Dumineca
Trebe se'nchidem crîșma
Ah vai, chiar și boltița;
Spune nu-ți vine-a turba
Ianchălă și Ruhăla?

I. Tig.

Ce am căutat, și ce am aflat.

Eram de însurat, și am plecat la pești. Nu căutam după bogăție. Căutam o fată sănătoasă, de oameni cinstiți, și plăcută, apoi naivă și numai cu o iie. O singură condiție puneam: Să nu fie luxoasă, nu cochetă, să nu fi iubit pe nime, să nu fi cetit romane, nici să știe cânta la clavier, să nu fi ascultat la ușe, să nu fi scris epistole de amor, jurfixuri, teatru și baluri să nu fi cercețat, să fie lipsită de ură și gelozie, să nu-i placă lauda și lingușirea.

Am căutat mult, și 'n fine am aflat ce am căutat, dar durere, că era numai de 2 ani și cinci luni.

Peșitorul.

Wimmszu lui Péter Mihály.

Éljen Péter Mihály
Tiszteletes hazafi
lél dá csinsziye lá egylet,
Kacsuláján purtá légyet
Si doj bány lá három punge
Sztrindsze ügyes puszlá dunge;
Iel bun vom gye úzelem
Kind vre rétá érzelem;
Oláh dancz jél nu jubí,
Numáj csárdás kedveli,
Tiszteséges hazafi
Noj jél, — jél noj bicsulfí.
Magyar kultur dá lá jél
Lá tot ányi jutalom,
Si zsutá pé jél czél
Kind vre fáse marje domn,
Ducsem pé jél szusz la Pestye
Mert bizon érdelmelestye.

Calí Roffi.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

În Dumbrava Sibiului. După amiază de vară, Soare și umbră. Mă opresc pe podul de lângă lac și privesc la peștii cari se joacă așa de sprinten și se ceartă pe un strop de coajă uscată, ce li se aruncă.

Lângă mine se așează un domn, care vorbiă multe și fără șir. Se uită la mine, mă uit la el, nimic deosebit și ne uităm amândoi la pești.

Sosește un al doilea domn. Se uită la mine, mă uit și eu la el, se uită și domnul care vorbea multe și fără

șir la el — apoi cu oțil ne uităm la pești.

Dela o vreme domnul întâi întreabă pe domnul al doilea:

— Dta ești din lalomița?

— Da!

— Atunci, foarte bine!

Dar eu m'am întrebat pe mine: De ce oare?...

O doamnă aruncă pâine la pești. Peștii sar și se joacă. Vine un domn, hai să-i zicem domnul care vorbea multe și fără șir, i-a pâinea din mâna doamnei, fără nici o vorbă. — și când s'o arunce, întreabă în treacăt pe doamna care a rămas foarte mirată:

— Imi dați voie? Și fără să mai aștepte ba ori da, o aruncă!

Și iar m'am întrebat: De ce oare?

La o adunare politică un mare bărbat al țării noastre, criticând faptele guvernului, a spus că datoria noastră a cetățenilor este ca să luptăm pentru a-i desvătă dela aceste lucruri.

— Si ca să priceapă toată lumea, respectivul domn a dat o pildă, zicând:

— Acei dintre Dumneavoastră cari aveți câni din aceia de cari se țin prin casă când fac necuviințe, — pentru a-i desvătă dela aceste lucruri. — li luați și-i băgați cu botul în propriile necuviințe, atâta timp până când se desvătă.

Ei așa trebuie făcut și cu guvernării cari fac necuviințe abuzuri și alte lucruri nepermise.

Un țăran auzind aceste vorbe și-a zis:

— Ar vrea ei ca să-i bagi totdeauna cu botul în cașcavalul șterpelit.

La masa pompiierilor în loc să se stingă focul, mai rău s'a aprins. O fetiță, conștie de zestre seducătoare a grațiilor sale, a vrut să tachineze pe un june pompiier.

— Dar te-ai aprins atât de rău când dansezi cu mine, încât o să te consume de tot flacăările.

— Nu mi-e frică de foc domnișoară, fiindcă acesta e foc provenit dela tulumba butoiului de bere și să stinge foarte ușor.

Ultimele știri.

Groaznică nenorocire. Marelui artist dela Opera română Dumitru Vasiliu i s'a întâmplat o groaznică nenorocire. Pe când dormea, niște răufăcători i-au spart ușa și luându-i numele de botez i l'a trântit de dușumea de s'a rupt drept în două.

De atunci sârmanul poartă numele frânt: De Metrio.

Știre senzațională. Simpaticul prozator Basarabescu trăește de câteva

luni în relații de simpatie cu Saliște. Se zice ca ar simpatiza-o și mai mult, dacă n'ar fi așa cheffie.

Ar fi fost poate gata și noul volum.

Nenorocire. Compozitorului Oancea i s'a întâmplat o mare nenorocire. Când să intre în Cafeneaua Boulevard și-a scrintit glesna idealismului de un stâlp al nepăsării, care eră rezimat de stâlpul cafenelii.

Nefiind teamă de complicațiuni, a fost pansat cu un balsam consolator și lăsat liber.

Excursie amănată. O grupă de turiști, în frunte cu profesorul Olar, au proiectat o excursie pe muntele Găina. Cum însă târgul de fete de pe acest munte n'a așteptat pe excursioniști, membrul »Vacii« a renunțat la excursie ne mai putându-și cumpără din târg aceia ce-i trebuia.

Accident de aviație pedestră. Dl O. Borcea venind în Saliște să se recreieze, a fost apucat prin parc de un vânt groaznic. Neputând rezista uraganului din cauza debilității corporale, respectivul a fost aruncat de vânt pe terasa Casei naționale. Leziuni corporale n'a suferit.

Cântec

— parodie calicească —

Noapte, noapte, — iar mă lași
Singular pe cărări pustii
La un stâlp de felinar
Lângă ceialalți cheffii...

Ștelele se sting acum
Iară pân' la cântători
Spre ce crăsmă să îndrum
Pașii mei rătăcitori?

B. Tivescu.

Cătră foștii renegați.

Dela Gaiță cetire.

Stereogoale, mătrăgună
Puciognă și pălănuță,
Și cu alte veninoase,
Plante rele puturoase,
Care cresc nesemănate:
Prin livezi și prin bucate,
Voi plante afurisite
Și de lume urgisite,
Voi dacă n'oi fi în lume
S'ar spori plantele bune,
Ar fi pace fericire
Bucurie și iubire
Lumea toată ar fi raiu
Oamenilor de bun traiu.
Dar pe cum e între plante
Că sunt multe blestemate,
Așa și 'ntre dobitoace,
Sunt multe și veninate,
Cari strică și nimicesc
Tot ce văd și întâlnesc
Ba dacă ne cugetăm,
Și 'ntre botezași aflăm
Multe, multe mătrăgune
Chiar și porci fără rușine,
Cari în oarba lăcomie
Fac numai șărlătănie
Ba fără nici o rușine
Sunt contra faptelor bune.
Și vreau să zădărnicesc,
Ori ce faptă românească,
Cu scop ca să nimicească
Temelia strămoșească;
La acești afurisiți,
Și de oameni urgisiți,
De Dumnezeu blăstămați,
Și de carpin acăfași.
La aceștea le urâm
Și ce sunt vrednici le dăm:
Sfori de cânepă'mpletite
Unse cu sân dela vite
De grumazul lor legate,
Și de cloambe acăfate
Carnea cioarâle le-o pască,
Ochii corbii să-i scobească,
Iar oasele lor spurcate,
Fie toate 'mprăștiate
Ca să nu se mai găsească
Nici să se mai pomenească;
Aibă numele hulit
Și de toți batjocorit
După cum a fost și este
A lui Iuda din poveste,
Scaraoschi să-i domnească
Și în veci să-i stăpânească.

Folosul fumatului

In sus fumatul,
In jos scuipatul,
In gură mirosul
In pungă ponosul;
Vreme perdută,

Lipsă 'n valută
Pantoloni cârpiți
Și bojoci dospiti.

Sau viceversa:

In jos fumatul
In sus căscatul
In gură scuipatul
In pungă neantul
Copii desculți
Pantoloni rupți,
Casa parfumată,
Perdeaua stricată
Ciorbă de amnar
Răbdări pe grătar,
Mai bine bei vin
Fără nicotin.

Gaiță

Concurse

pentru ochii lumii.

I.

La postul de director al in-
treprinderii »Cinste și dreptate«,
ocupat deja de nepotul fostului
director, trecut într-o slujbă mai
înalță, din interes de burtă și
buzunar se escrie concurs cu
termen de 15 zile.

Pentru orientare, se notează,
că petiționarii se nu-și mai facă
cheltueli zădarnice, deoarece a-
cest concurs se publică, numai
c'asa cere legea.

II.

La întreprinderea pe aschii
»Cuptorul cald« se caută:
una directoare.
> subdirectoare.
> controloră.

Toate aceste trei slujbe se
pot ocupa și de una și aceeași
persoană, dacă petiționarea do-
vedește, că-i înrudită cu mem-
brii direcțiunii.

III.

E vacant postul de Revizor
ortodox al unui județ catolic. Pe-
tiționarii au să se documenteze
cu acțe și fapte, că au mâncat
fripți trei nemulțămii.

Epitaf.

unui renegat.

Ca se poată fi uitate,
Ale tale negre fapte,
Ce făcuși ca renegat,
La al dușmanului sfat,
Hienele ți-a făcut,
Un monument blăstămat
Dară tot o să-ți rămăe,
Nume Iudă pe vecie,

Și privitorii cu scârbă,
In gândul lor o se zică:
Sub piatra cea sclipicioasă,
Zac faptele 'ntunecoase,
Zace-o vuipe veninoasă,
Plină de fapte scârboase

Gaiță.

**Din filozofiile Doctorului
Fantaronescu.**

Bunacuvinița de azi spune că
a-ți ridica pălăria înaintea u-
nui om mai bătrân, înseamnă a
te înjosi pe tine însu-ți. Deci
mare bidiganie să fie cel pe care
il va saluta reformatorii de azi,
cărora încă nu le-au căzut fulgii
dela naștere.

Cu cât voiu torăi mai multe
din gură, cu atât va crede lumea
că-s mai învățat. Deci macină
moară, ori ai, sau nu grăunje.

Nu-i nici o deosebire între
prieten și porc. Pe prieten il
vorbești de rău la spate, pe
porc il scarpini tot pe la spate.

Ca să fiu laudat de cei mai
sus ca mine, trebuie întâi să-i
laud eu.

Poporul nostru e foarte îna-
poiât în cultură, altcum m'ar ști
prețui după adevărata mea va-
loare.

Când mamă-ta e simplă fe-
meie de rând, iar tu ai vrea să
calci a domnie mare, fă-te că
n'o cunoști.

Pe două căi poți să-ți câștigi
aderenții: pe calea minciunii și a
fățarniciei.

Chip fără ramă.**Cântece cu crâncițe.**

De-ai ști țese, de-ai ști coasă,
Pe cum știi că ești frumoasă,
De alt lucru dac' ai îi,
Pe cum te știi făstăci,
Ne-am legă cu două fire:
Tu mireasă iar eu mire.

Dar așa, când știu că acul
Și suveica, nu-ți ia capul,
Rămânem, căci nu ne doare,
Eu burlac, — tu... — fată mare.

I. Calapăr.
poet de stat.

Tot omul să știe...

că deși ne costă foarte mult, am angajat ripoteri în toate orașele și satele din România mare. Azi, putem spune că nu mai este cătun în întinsul țării, unde să nu ne avem corespondenții noștri. Asemenea ne trudim să tocmim oameni în toate centrele mai mari ale lumii. Până acum avem corespondenți în: Calcuta, Paris, Barăbanți, Londra, Merghidoala, Moscova, Ciamcuta etc. etcetera, etceterorum.

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeluș.

aduse în cărcă
de „Puiul Calicului”

Avrig. Vizitatorii comunei sunt rugați să nu mai încerce a intra în biserică, că vor păți ca teologii dela Argeș, cărora li-sa închis biserică, deoarece unul dintre Preasfinți trebuia să-și prindă un stup de albine fugit în grădina vecinului, iar celălalt nu era bun bucuros de vizita oaspeților, cari nu s'au făcut nici membrii la Consum și nici n'au venit să facă contracte de vânzare sau cumpărare.

Hohereni. Luna bureților anul obrăznicilor. Șeful societății «Ghiarlungi» din Bruneta-Iulia, făcând voiaj de vechi amintiri prin satele unde și-a arborat steagul moralității (?) l'a apucat sgârșiturile sau svârcoleala chiar în fața școlii d'aici, în măsură așa de turbată încât nu se mai cunoștea, dacă e diavol ori moimă. Răgnia cu săponele la plit; dădea din copite; și-a smuls tot părul de pe luminata (?) lui glavă. Numai cu apă descântată și străcurată prin cârțițele parfumate dela toate favoritele lui a putut scăpa de schimoseli și ameteți.

Avrig. S'a publicat în zilele trecute hotărârea slugilor preasfinte, prin care se oprește intrarea străinilor în biserică greco-orientală, care dela această dată nu mai poartă numirea de „Casa Domnului”, ci casa „Lor”. Și te mai miri că Dumnezeu mai rabdă încă...

Blaj. Binemeritul (?) student de odinioara Crrr, Cocostârc, care ca cavalier al nopții, (ierțați cacofonia corespondentului N.

R.) a schimbat firmele prăvăliilor și birturilor și a zugrăvit casele cu pudra, ce și azi o are pe plit, — a fost decorat pentru merite și vârtuți naționale erezite dela cinstitul (?) lui tată.

Avrig. În parcul așa numitului sanatoriu nu mai este permisă intrarea decât a acelora cari sufer de boală săsească și de păduchi jidovești veniți la aer curat. Măria Sa Buzata are dreptul să scoată afară pe ceice nu cetesc tâblița de pe poartă.

Sebeș-Olt. Dacă cineva vrea să se curețe de păcate, să caute femeia care a fost rugată de un popă să subscrie o chitanță de 9000 Lei și să jure sirâmb, fiindcă el o mântue și îi deschide drumul raiului.

Avrig. S'au deschis din nou cursurile școlii de palmuire. Directorul se zice că ar fi un om cu nițică carte. Cursurile se țin pe înserate în strada principală și se termină cu cuvintele: »Noapte bună Die... Doritorii de a frecventa aceste cursuri se pot înscrie în oricare crâjmă unde sunt oamenii cu nițel noroc la cartea de... dubă.

Aiud. La exproprierea din ocul acestui oraș, s'a avut în vedere lozîncă: „Cine împarte parte-și face”. În contra acestei exproprieri se poate înainta apel la Sf. Petru.

Cluj. Romanizarea acestui oraș înaintea cu pași uriași. Chiar și cei din vechiul regat au învățat ungurește. Informațiunii se pot lua dela chelnărițele și artistele maghiare.

Ocna Sibiiului. Dascălul Chiouriu stăruie pe lângă Direcțiunea băilor să oprească pe toți uniții de-a se mai scâlta în lacuri. Spune, că uniții spurcă apa, pe când jidanii o parfumează.

București. Ministrul instrucțiunii a făcut propunerea să se cureze toți învățătorii mulțamiți cu curba Lalescu.

Sibiiu. La revizorul județului Sibiiu s'a angajat un Ucenic, pentru a învăța cârpirea Statelor de plată.

Boița. Priveghicioarele Bucureștilor au venit la noi să-și vadă colegile și să ia nițel aer. Ziua dorm la răcoare iar noaptea pornesc ca albinele după

flori. Câte-odată se răcoresc în crâjma comunală, apoi pornesc cântând câtu-i satul. Într'o seară niște oameni osteniți au voit să le scarpine pentru gălăgie, au scăpat însă ca prin urechile acului.

Avrig. Cine vrea să se scalde în apele Avrigului trebuie să plătească taxa de 2 Lei Tuzului de ghindă dela Sanatoriu, care a luat apele în arândă.

Tălmăcel. Din banii pădurei unii oameni vor să-și facă avere. Sbiară cât îi ia gușa, ca să se împartă banii, pentru că și ei au dreptul la pădure. Nu știu însă, că au dreptul numai la câte o cracă, de care să se acățe cu funia adusă pe cheltualia comunei.

Ocna. Să mai zică cineva, că cei din Ocna nu știu românește. Intrebi pe unul ce stradă e cutare, îți spune „Mihai Viteazul”. Dacă cetești t'bla e scris „Bem utca”. Z-i Ocna și dă-i pace, a zis unul mai cuminte.

Predeal. Preotul nostru „deschide” pascalia și prezice viitorul omului. S'o 'ntâmplat însă ca unei nevestice, tânere, văduvă-divorțată, — „salba dracului”, — să-i dea o țigancă în bobii și ghioc, — dar nevestica văduvi-oară nefind îndestulată cu procirea țigancii, a venit la popa nost cu „Pascalia”, după ce fusese înco data în Râșnov la țigancă. Popa fiind văduv și neștiind că are aface cu o pasăre așa... prea sburătoare și crezând că e fată, i-a prorocit din pascalie următoarele: Fetica taichii! Mare noroc și se arată în «Pascalie» și în viață. Te vei mărita cât mai curând. Grijește și nu sări garduri; să fii curată totdeauna, ascultătoare și harnică. Nevestica naibii însă fiind poamă salbatică i-a răspuns: Mi-se pare că și pascalia dtale e ca și fecioria mea — demult și-a trăit traiul și și-a mâncat mălaiul.

Mica publicitate

Un cap de bou se află de vânzare cu preț redus. Adresa la administrația orașului Hunedoara.

Se vinde din mână liberă un bou care știe trage în partea de „hăis” la jugul contabilității. Adresa tot la susnumita administrație.

Restaurantul gării Sibiu

este asortat cu cele mai alese vinuri și lichioruri. Bucătărie română și germană. Aperitive și bufet rece.

NICOLAE IOSIF
antreprenor.

A SOSIT un mare transport de articole pentru școală, — în vederea sezonului școlar, — la

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

Sibiu Str. Regina Maria 1.

Domnii învățători pot comanda de pe acum caetele, creta, creioanele, tăblițele etc. necesare, cu prețuri de concurență dela susnumita librărie.

Secție specială de engros pentru domnii comercianți.

O bibliotecă întreagă cu 20 lei

„Librăria Săteanului” din SIBIU str. Regina Maria 1, pentru a înlesni și celor mai fără dare de mână procurarea de cărți bune cu bani puțini, a hotărât să grupeze o serie de 12 cărți, scrise de scriitori cu renume ca Dr. I. Lupaș, Volbură Poiană, Ilie Marin, Petrea Dascalul, Z. Sandu, P. Bota și alții, pe cari să le deie cu prețul de 20.— Lei toate la un loc. (In suma aceasta se înțelege și cheltuelile de poștă. —

Cele 12 cărți sunt următoarele

1. DR. I. LUPAȘ: „Constituție și Autonomie” (studiu bisericesc)
2. Z. SANDU: „Al. Vlahuță” (studiu biografic).
3. ILIE MARIN: „In seara de Crăciun” (piesă de tea ru).
4. V. POIANĂ „Amintiri din Copilărie”.
5. V. POIANĂ: „Noaptea învierii” (teatru).
6. PETREA DASCALUL: „Intre sat și oraș” (schife și nuvele).
7. I. BOTA: „Sub patrafir” (nuvelă).
8. Cântece de vitejie (poezii).
9. Poezii alese din Eminescu.
10. Comoara copiilor (poezii pentru copii).
11. Poezii populare.
12. CHIMU: Țiganul la oraș (monolog și dialog).

Cine dorește să aibe aceste 12 cărți alese, e rugat SĂ TRIMITĂ PRIN MANDAT POȘTAL SUMA DE LEI 20.— iar pe cuponul mandatului să scrie adresa exactă. După primirea banilor se vor expedia numai decât cărțile. Scrisorile și mandatele se vor adresa: „**Librăriei Săteanului**” Sibiu — Str. Regina Maria 1. —

„CETATEA”

Bancă Economică-Comercială S. A. BRAȘOV.
Telefon 430.

Sucursale: București, Cluj, Gherla, Rupea, Co-

halm, Odorheiuși Topilța-Română
Agente: „Cetatea” Foreign Exchange, New-Jork Wall Street 70, lichideaza afacerile de moștenire din — — America în cel mai scurt timp. — —

Reprezentant în America: Dr. Gheorghe Crișan, avocat fost deputat, administrator-delegat al institutului.

CAPITAL SOCIAL vărsat în emisiune: **Lei 17.000,000**

Operațiuni de bancă de tot felul se execută prompt și în condițiuni avantajoase.

PRIMEȘTE depuneri în cont-curent și DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE CU LIVRETE.

ACORDĂ împrumuturi de tot felul și face plăți în țară și străinătate.

LEGĂTURI directe cu cele mai mari bănci din Europa și America.

CORESP. IN AMERICA «Ban of Europe» New-Jork. **INCASSEAZĂ CECURI AMERICANE:** emise asupra oricărei bănci din Transilvania și vechiul Regat, în condițiunile cele mai favorabile.

Români Americani! Cumpărați acțiuni dela Banca Cetatea Emisiunea a 5-a, prin mijlocirea Agenției noastre din New-Jork.

„ALBINA”

—: INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII —:

CENTRALA SIBIU.

Fondată la anul 1872.

Sucursale: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Medias, Târgul-Murăș, Timisoara, Sân-Mărtin.

Capital deplin vărsat **Lei 25,000,000.—**
Fonduri de rezervă „ **15,000,000.—**
Depuneri spre fruct. „ **256,000,000.—**

Legături cu toate centrele din țară.

Lucrează direct cu cele mai mari bănci din America

—Are o secție specială pentru afacerile Americane.—

Jertfește anual sute de mii lei pentru

—: scopuri de binefacere și culturale —:

PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fara anunț **cu 5% dobândă,** fara

— considerare la suma. —

Pentru **depuneri cu termin fix** platește **5½—7%** dupa marimea sumelor și durata **terminelor de plata.**

Darea către stat o plătește Institutul din al său.

„POPORUL“

Institut de credit și casă de schimb

IN SĂLIȘTE.

primește depuneri spre fructificare cu 5%—7% interese eventual și mai mult după mărimea sumei depuse și a termenului de depunere. — Săliște, la 4 Iulie 1923.

Cons. de adm.

Prima fabrică română de ștampile

:- OCT. L. VEȘTEMEAN :-

SIBIU Strada Țiglariei Nr. 18.

Execută tot felul de ștampile din cauciuc monograme, ștampile cu data, cifre pentru comercianți și tot felul de lucrări ce se țin de — bransa aceasta. —

La cerere trimit prospect gratuit.

TIPĂRITURI administrative, pentru primării, preturi și alte oficii se găsesc în depozit la **LIBRĂRIA SĂTEANULUI** Sibiu Str. Regina Maria 1.

Dentistul

MUNTEANU

SIBIU s'a mutat în strada Regina Maria Nr. 7 (fost Cisnădie) în casa Banca Românească. **DINȚI și PROTEZE în AUR și CAUCIUC.**

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot confortul, cu încălzire centrală și cu băi proprii. Restaurant de cl I-a și Cafenea elegantă. **serviciu îngrijit. Prețuri moderate.**

„Cassa de păstrare“

Institut de credit și economii soc. anonimă

În SĂLIȘTE.

Sucursale: Miercurea, Orlat și Sebeșul-Săseș.

Capital societar **Lei 2.000.000.—**

Fond de rezervă „ **1.000.000.—**

Depuneri spre fruct. „ **18.000.000.—**

PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fără anunț — cu 5% dobândă, fără considerare la sumă. —

Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 5½—6%.

Depuneri cu termen fix cu 6½—7% după mărimea :: sumelor și durata termenului de plată. ::

:- DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL. :-

Cețiți, răspândiți și abonați **„Cuvântul Poporului“**

: BANCA CENTRALĂ :

pentru industrie și comerț s. a. din CLUJ.

primește **DEPUNERI PE LIBEL** totdeauna cu cele mai urcate interese. ■ Cereți prospecte, oferte și deslușiri.

Capital social :
Lei 50.000,000

Fond de rezervă :
Lei 17.000,000

Face tot felul de afaceri bancare, comerciale și industriale. Primește **DEPUNERI PE LIBEL** totdeauna în cele mai favorabile condițiuni la

Banca Centrală, Filiala Alba-Iulia
Banca Centrală, Filiala Arad
Banca Centrală, Filiala Bistrița
Banca Centrală, Filiala Hațeg
Banca Centrală, Filiala Oradea-mare
Banca Centrală, Filiala Sibiu
Banca Centrală, Filiala Turda
Banca Centrală, Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6.

Darea după interese o plătește banca.

SECTIA AMERICANĂ CENTRALĂ

se află la **FILIALA SIBIU** și primește Dolari, cecuri și drafturi spre încasare dându-vă totdeauna îndrumările de lipsă gratis și fără amănare.

FRAȚILOR! Sprijiniți cu toții Banca Centrală.